

Η συγγραφέας Χρυσούδα Δημουλίδη μιλά στην... στην

Ξακλέστρα, αντοκιάδ, καπέλο, θάλασσα, δέντρα, βουνά, ταξίδια, σας θυμίζουν κάπι; Και μάζι με αλλα αυτό ένα βιβλίο για συντροφιδ. Ναι! για διακοπές μιλάμε. Και εποδή είναι αποδεσμέμενό ότι το καλοκαίρι αυξάνονται οι πωλήσεις των βιβλίων, σας προτείνουμε μια πολύ γνωστή συγγραφέα, τη Χρυσούδα Δημουλίδη, η οποία πρόσφατα ήρθε στην πόση μας για να παρουσιάσει το τελευταίο της βιβλίο "Μέραντες λιλ".

Όντας προσωπική φίλη του συναδέλφου Ιωάννου Ερασκρήτου, τον οποίο και ευχαριστούμε, παρακάρησε ειδικά για την στην πολλά συνέπεια.

Στην Κύπρο είσαι ιδιαίτερα δημοφιλής. Ο χώρος παραδίσους του νέου σου βιβλίου στη Λευκωσία αποδείχτηκε πολύ μικρόσι. Οι αναγνώστες περίμεναν μα ώρα στην αυρά για να πάρουν μια αφέρωση στα βιβλία που αγόρασαν. Ποιες οι εντυπώσεις σου από το αναγνωστικό κοινό στην Κύπρο;

Η αλήθεια είναι ότι η εγώ εξεπλάγην με τη θερμότατη υποδοχή που μου επιφέλαν οι αναγνώστες της Κύπρου και δεν μονό. Θέλω να ευχαριστήσω τα βιβλιοπωλεία Μαυρομάτης για τη φελοξενία τους και την εκπλήρωση κάθε επιθυμίας μου. Μια από αυτές πήναν να επισκεφτώ τα κατεκόμενα εδάφοι και το έκανα δύο φέρες, φθάνοντας μέχρι

την Αγία Σοφία. Επίσης, μερίκα στο διαδίκτυο και αίσια πολλές φωτογραφίες των κατεχομένων πριν την εισβολή. Η αλήθεια είναι ότι αισθάνθηκα πολύ περίεργα να χωρίζουν σύνορα μια ολόκληρη πόλη στα δύο και σκέφτηκα πώς θα ένοιωθα, αν συνέβαινε αυτό στις Σέρρες, την ιδιαίτερη πατρίδα μου, να

βλέπω το πατρικό που μεγάλωσα από την άλλη πλευρά, να κατοικάται από ξένους και να χρειάζομαι διαβατήριο για να το δώ και μόνο απ'έδω. Σήγουρα δεν θα θέλα να ζήσω με τίποτα κάτι τέτοιο...

Όσον αφορά τους Κυπρίους, εκείνο που με εντυπωσίασε πάντα ο διακριτότητα των αναγνωστών, η ευγένεια και η τήρηση σειράς, κάτι που δεν συμβαίνει στην Ελλάδα. Καθώς φαίνεται οι Κύπριοι έχουν άλλη αγωγή.

Στις τελευταίες αετίδες των περισσότερων σου βιβλίων, συνήθως γίνεται μια μεγάλη ανατροπή και είναι εκεί που βγαίνει έντονα το συναίσθημα. Να περιμένουμε το ίδιο και στο νέο σου βιβλίο;

Και πολύ περισσότερα, καθώς το νέο μου βιβλίο είναι πολύπλοκο, πρωτότυπο και αναφέρεται στον 23^ο αιώνα. Αποτελεί τη συνέχεια του βιβλίου μου "Το Σταυροδρόμι των Ψυλών", μια και πάντα επιθυμία των αναγνωστών. Χρειάστηκε να πιέσω αρκετά τη δημιουργική φαντασία μου για να μπορέσω να γράψω την ιστορία μου, που είναι μεν συναισθηματικό μυθιστόρημα, αλλά και επιστημονική φαντασία.

Έκτος από την αγάπη που έχεις για τα μικρά παιδιά, στο τελευταίο σου βιβλίο διακρίνων μια συμπάθεια για τα άτομα της τρίτης ηλικίας. Μήπως μας θίγει γι' αυτά. Είναι του χαρακτήρα μου να θέλω να προστατεύω τους οδύνωμάς γιατί κάποτε βρισκόμουν στη θέση τους και θα ξαναβρεθώ στο μέλλον. Είναι πολύ λιπερό να κακοποιούμε τα παιδιά ή να τα σγυνούμε και να περιφρονούμε τους γέροντες, επειδή δεν είναι σε θέση να μας προσφέρουν πράγματα. Δεν υπάρχει χαρότερη κατάρα από την ανημορφά. Τα γεράματα σήγουρα δεν σημαίνουν πάντα ανημορφά, αλλά κατά την πλεονότητά τους είναι. Προσωπικά πιστεύω ότι μέσα από τα παιδιά μαθαίνεις καινούργια πράγματα και διατηρείς την παιδικότητά σου, ενώ μέσα από τους γέροντες γίνεσαι οσφότερος.

και τ' άλλα

Πώς αίτησε πρόσκυψε η συγγραφή βιβλίων. Έγραφε από πολιά ή ήταν κάτι που σου θυγάκε αυθόρυμπο ή και τυχαίο;

Ναι, έγραφα πάντα. Υπήρχα και για ένα διάστημα 18 μηνών, παράλληλα με τη δουλειά μου ως αεροσυναδού, και δημοσιογράφος συνεργαζόμενη με περιοδικό ως ξένη ανταποκρίτρια... Το είχα μέσα μου. Ο άνθρωπος γεννιέται, δεν γίνεται.

Αν μπορούσες να γιρίσεις το χρόνο πίσω, υπάρχουν πράγματα που θα ήθελες να είχες διαρθώσει στη ζωή σου ή να έπαιρνες άλλες αποφάσεις;

Τώρα να μη σπαταλούσας το χρόνο μου σε ανούσια πράγματα, όπως έκανα κατά διαστήματα νεώτερη και να έπραττα κάτι πιο εποικοδομητικό. Γενικότερα, άργησε να αριθμάω ως άνθρωπος, όταν άμας συνέβη αυτό, έγινε απότομα, σε σημείο που οι κοντινοί μου άνθρωποι να μην μπορούν να πιστέψουν ότι είμαι το ίδιο πρόσωπο... Υπήρχα τραγικά επιπόλαια και έκανα πολλά λάθη. Όμως, κατά βάθος, δεν μετανιώνω. Μέσα από τα λάθη μου έμαθα πολλά... διδάχτηκα. Εξ αλλού αυτός είναι ο σκοπός της ζωής. Να μαθαίνεις και να εξελίσσεσαι ως ανθρώπινη ουντότητα.

Τι διαβάζεις η Χρυσοίδα Δημουλίδου;

Διαβάζω πολύ φυσιολογία, φιλοσοφία, βιογραφίες ενδιαφέροντων συνθρώπων, όπως π.χ. του Νίκολα Τέαλα, που ήταν αυτός που ανακάλυψε τον πλεκτριαρδ και δικιος ο Έντισον, όπως μας δίδαξαν... Επίσης και μυθιστορήματα, όμως θα πρέπει να είναι πραγματικά ενδιαφέροντα, γιατί τα περισσότερα τα σταματώ στην αρχή τους και δεν τα ολοκληρώνω ποτέ. Δεν υπάρχει περίπτωση να τελεώσω βιβλίο αν δεν μου αρέσει, επειδή το πλήρωσα... Ως επαγγελματίας συγγραφέας έχω πλέον απαιτήσεις και είμαι δύσκολη αναγνώστρια. Εκείνο που θα με κάνει να ολοκληρώσω ένα βιβλίο είναι η πλοκή της ιστορίας του και τα έντονα συναισθήματα που μου βγάζει. Δεν αντέκω τις ασάφειες, τις υπερβολές, τις βλακείες και τα βιβλία

σενάρια, όπως τα αποκαλύ, δηλαδή αυτά που έχουν περισσότερους διαλόγους από αφίγνηση. Διαβάζω, επίσης, κάθε μέρα τύπο και ενημερώνομαι για τα νέα της ημέρας και παρακολουθώ τις αιδίστεις με ευλάβεια καθημερινά.

Αυτή την περίοδο έχεις κάτι στα ακαρά:

Τελεώνω το βιβλίο για του χρόνου το "Οι αγγελιοφόροι του πεπρωμένου", το οποίο θα είχα αλογιληρώσει εδώ και καιρό, αν δεν προέκυπτε μια ανακαίνιση και μετακόμιση σπιτιού, που έκαναν από τον Φλεβάρη και τελείωσε τώρα... Όμως, παράλληλα, έχω αρχίσει και ένα αστυνομικό για τη μεθεορμένη χρονιά.

Μήποτε μας ήγιο για τα βιβλία που έχεις γράψει για τα παιδιά!

Τα παραμύθια μου είναι διδακτικά και μιλάνε για την ανιδιοτέλεια της φυσικής, της προσφοράς, της αγάπης προς το συνάνθρωπο μας. Αντιπαθώ τα παραμύθια με πρήγματα και πριγμάτων σε πόλεμο, γιατί προβάλουν την ώλη και πρωθυβάσιο τα κορίτσια στην ανεύρεση του πλούτου γαμπρού με οποιοδήποτε κόστος και τα αγόρια στη βία. Σύντομα θα κυκλοφορήσει από τις Εκδόσεις Ψυκογόρος το πέμπτο μου παραμύθι "Ο Έλληνος ων το χόρτινο καραβάκι" και ακολουθούν και άλλα πέντε που έχουν ήδη γραφτεί.

Διαβάζοντας τα βιβλία σου δημιουργείται η απορία από πού αντέτεις τα θέματά σου. Μήπως τα βιβλία σου είναι βασικά σε πραγματικά πρόσωπα ή γεγονότα. Σίγουρα επηρεάζορει πολύ από συμβάντα της ζωής, όμως η φαντασία μου έχει πάντα τον πρώτο λόγο. Όλα τα βιβλία μου είναι ριθοπλασίες εκτός από το "Όταν το κιόνι χρειάζεται με τη φωτιά", που εν μέρᾳ βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Επίσης, έχω γράψει και ποιητική αυλογία με τίτλο "Πόσο κοστίζει η βροχή", που για ποίηση έχει πουλήσει αρκετά αντίτυπα και αυτό με έχει εκπλήξει ευάριστα!